

Nota de premsa
28 de juny de 2010

El Síndic demana que es mantingui l'esforç pressupostari per proveir els serveis de transport i menjador escolars

Considera que els dos serveis poden ser fonamentals per garantir la igualtat d'oportunitats educatives. En alguns casos, la presència o no d'aquests ajuts pot ser un factor que condiciona l'absentisme escolar o les possibilitats d'evitar l'abandonament educatiu prematur.

Rafael Ribó, juntament amb l'adjunta per a la defensa dels drets dels infants i adolescents, Maria Jesús Larios, ha comparegut en comissió al Parlament per explicar i debatre l'informe extraordinari *La provisió i l'accés als serveis de transport i menjador escolars*. Entre els anys 2007 i 2009 ha rebut 142 queixes relacionades amb el transport i menjador. En tres anys, el nombre de queixes s'ha doblat.

L'informe exposa que hi ha comunitats autònomes que han promogut normatives per ampliar la gratuïtat del servei i que incorporen criteris de distància geogràfica (distància del domicili a l'escola superior a tres quilòmetres), de configuració urbana (municipis amb nuclis disseminats), de necessitat econòmica (nivell baix de renda familiar), de necessitat educativa (alumnat amb discapacitat escolaritzat en centres ordinaris) i, a més, no ho limiten als ensenyaments obligatoris. A Catalunya no s'estableixen cap d'aquests supòsits .

Mantenir l'increment de la partida del menjador escolar no obligatori per al curs 2010-2011, que va permetre augmentar en el curs passat en 30.000 alumnes el nombre de beneficiaris, ha estat una de les peticions del Síndic. També ha recordat que la partida pressupostària actual encara no permet donar cobertura al conjunt de la demanda i que, prenent com a referència la taxa de risc de pobresa infantil, el 50% d'alumnes en situació de risc de pobresa no podrien ser receptors de beca si volguessin fer ús del servei de menjador escolar. Segons el Síndic, els llindars de renda a partir dels quals es concedeix beca de menjador escolar no obligatori encara són massa restrictius.

Pel que fa al transport escolar no obligatori, el defensor de les persones ha proposat que es desenvolupin polítiques d'ajuts més actives, més enllà del copagament, per ajudar que famílies amb problemes econòmics facin ús del servei. A més, en alguns casos, el cobrament de quotes pot representar un greuge, especialment quan hi ha altres famílies que resideixen més a prop del centre i tenen el transport gratuït només pel fet de residir en un altre municipi.

També ha insistit en l'elaboració de nous decrets sobre la provisió dels serveis de transport i menjador escolars que incorporin nous supòsits per gaudir d'aquests serveis gratuïtament, com ara el de la distància geogràfica i el de la renda, a més del d'escolarització en un municipi diferent del de residència dels alumnes, l'únic previst en la normativa actual.

